

en Sum er bevilget paa Finantsloven til Anvendelse i offentlige Diened, da udover først Regjeringen sin Indflydelse derpaa derigjennem, at den skal anvise Summen til Bedkommende, og dernæst er Bedkommende pligtig til at føre et nøiagtigt Regnskab over de Summer, som han har indtaget og udgivet efter denne Bemyndigelse. Dette Regnskab skal han føre paa den Maade, som Anordningerne bestemme; idet han er underkastet de strenge Regler, som Anordningerne fastsætte; derefter skal han indsende sit Regnskab, og dette Regnskab skal dels optages i Statsregnskabet og dels underkastes den administrative Revision og Decision. Dette er Gangen deri. Men for alle de Indtægter, som Talen her er om, vilde en saadan Regel ikke kunne følges; thi for det Første vilde det netop medføre en Vidtløftighed og et Besvær, som man har villet fri sig for, og hvis Fordele aldeles ikke ville staa i noget Forhold til den Uleilighed, det forarsager, og de Udgifter, det forvolder, og for det Andet vilde man ikke kunne gjøre det, undtagen gennem en særlig Lov, som paabød disse Embedsmænd et Regnskabsansvar, som de nu ikke have. Jeg tror derfor, at de Herrer ville se, at dersom man vil gaa den Vej, som Mindretallet har tænkt sig, saa maa man først give en Lov, der paalægger disse Embedsmænd, som Talen her er om, det samme Regnskabsansvar, som Statens øvrige Regnskabsbetjente have, thi ellers kommer man til at krænke den for enhver velordnet Finantsbestyrelse ufravigelige Regel, at der for de Summer, som optages i Statsregnskabet, skal aflægges Rede og Rigtighed paa regnskabsmæssig Maade. De Herrer ville altsaa se, at man ikke kan ordne denne Sag ved en Bestemmelse paa Finantsloven, og dersom en saadan Bestemmelse stod i Finantsloven, vilde enhver Regjering være i den største Vanlidelighed, thi den vilde ikke kunne tilfredsstille Lovens Bydende. Det er derfor, mine Herrer, at jeg ved en tidligere Leilighed, da jeg ikke var Minister, tillod mig at sige dem, at jeg ikke kunde se, at en Sætning som denne skulde kunne staa paa Finantsloven, i alt Fald ikke forinden der var gaaet et Lovgivningsarbejde forud, som bestemte de Vilkaar, Former og deslige, hvorunder Regnskabet her-

for skulde kunne aflægges. Da det nu tillige vil ses, at den samme Opfattelse gjorde sig gjældende hos den daværende Regjering saavel som hos det andet Thing, forekommer det mig indlysende, at man ikke vil kunne vente, at det vilde føre til noget som helst Resultat, om man vilde vedtage det ærede Mindretals Forslag, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høie Thing at forkaste det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Til disse Ytringer fra min ærede Kollega skal jeg tillade mig strax fra min Side at føie nogle Bemærkninger, selvsølgelig med Hensyn til det Forslag, som sidst har været Gjenstand for Dmiale Naar Forslaget under Nr. 13 lyder saaledes: „Den hidtil som Lønningsdel for Folkekirkens Geistlighed anviste Tiendeafgift og dermed beslagtede Afgifter, der, indtil anderledes bestemmes, opkræves som hidtil, føres til Indtægt og anslags til 1,700,000 Rd.“, saa kunde der vistnok allerede med Hensyn til Affattelsen af dette Forslag gjøres endel Bemærkninger, og det kunde jo ganske i Almindelighed siges, at dette dog maatte tage sig meget besynderligt ud i en Finantslov, og at det mere passende og korrekt i sit Indhold maatte kunne opføres paa anden Maade, saa at man fik bestemtere Bæfted om, hvilke disse Indtægter ere, hvor mange de ere, og ikke blot med Hensyn til enkelte Lønningsdele, men med Hensyn til alle de forskjellige Lønningsdele for Geistligheden, hvorom der er Spørgsmaal, Noget, som man ikke blot kan saa, men ogsaa har faaet paa en ganske anderledes korrekt Maade. Heri ligger imidlertid ikke Hovedtanken, men den kommer først, naar man læser, hvad der siges af det samme Mindretal i Betænkningen under Nr. 36, sidste Stykke — og selv om det ikke udtrykkelig siges, maatte man jo kunne forudsætte det — nemlig, at, naar dette Forslag vedtages, saa har man til 3die Behandling gjemt et nyt og bedre Forslag, som lyder saaledes: „De under § 10, 3, opførte Lønningsmidler, der, indtil anderledes bestemmes, anvendes som hidtil, føres til Udgift med 1,600,000 Rd.“ (Wintner: Det er en Trykfeil). Heri er det netop, at Hovedpunktet ligger; det